

som Herzog og von Weizsäcker, dér valgte Østrig altså den tidligere SS-officer Waldheim til sin præsident.

Det er først nu i nyeste tid, at Østrig har gjort det, som andre lande, tidligere især Tyskland, allertidligst gjorde, nemlig at rette op, søge at rette op, godtgøre i nogen grad, om end de aldrig kan erstattes, nogle af fortidens synder. Og det, der nu sker i Østrig, viser, at den advarsel, der er givet fra de 14 lande, har haft succes.

Situationen for denne aktion er i dag den, at det har været en afgjort succes. Den nytiltrådte østrigske regering blev af sin præsident tvunget til at afgive en erklæring, som er, for nu at tale i det sprog, »enmalig«. Det er aldrig sket før, at man har aftvunget en regering en sådan erklæring.

Ligeledes fik den østrigske præsident gennem den internationale aktion baggrund for at afvise to af de ministre, som Jörg Haiders parti havde indstillet som regeringsmedlemmer.

Nu er Østrig slået ind på en langt bedre vej, og det er efter min mening et utilbageviseligt bevis på, at aktionen har virket efter hensigten. Det er en succes for de 14 regeringschefer, som foretog aktionen. Selv om det var lovlig hastigt og lovlig drastisk, så er resultatet alligevel en succes.

Når man er i den situation, så hører vi i CD med til dem, der mener, at nu er advarslen givet, nu kan restriktionen ved passende lejlighed trækkes tilbage, idet advarslen så stadig vil stå klart og utvetydigt i luften over for østrigerne. Sådan er situationen.

Jeg håber, at den nærmeste måneds tid eller så vil bringe en passende lejlighed, hvor de 14 lande samlet kan gå ud, ligesom de samlet gik ind. Jeg håber, at den lejlighed vil komme inden så længe.

Jeg vil gerne kvittere med stor anerkendelse over for partiet Venstre, der længe har udtalt sin kritik af aktionen, men som dog viser, at man også i den slags forhold vinder mest ved at optræde i fællesskab, ved at være solidarisk, og det synes jeg tjener både partiet Venstre og Folketinget til stor gavn og ære.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jamen jeg vil gerne rose hr. Arne Melchior for dog i det mindste at tage stilling og håndtere den her sag med et vist engagement. Det er jo

meget mere, end man kan sige om dem, der ellers sidder med ansvaret på det her område.

Men jeg vil godt spørge: Nu sammenligner hr. Arne Melchior med situationen, dengang Waldheim var præsident, og da forlod man først sit kritiske standpunkt, da Waldheim var gået af. Der kunne man så tro, man skulle udelede af det, at sanktionerne først skulle ophæves, når Frihedspartiet var ude af regeringen. Men det kan jeg så forstå ved afslutningen af hr. Arne Melchiors ordførerindlæg ikke er situationen. Nu har der været så mange succespunkter, at nu skal man ved passende lejlighed ophæve sanktionerne.

Så må jeg spørge hr. Arne Melchior: Hvad skulle den passende lejlighed være? Nu har der været eksempel på eksempel, hvor østrigerne og den østrigske regering har vist, at man ønsker at overholde de aftaler, man har indgået, og Jörg Haider, som har været den person, kritikken især har været rettet imod, er gået af som formand for Frihedspartiet for længe siden. Hvad er det for en ny passende lejlighed, der skal vise sig? Jeg synes, der har været et hav af passende lejligheder, hvis det endelig var det, man forsøgte at finde, så jeg kunne godt tænke mig at høre: Hvad er det for en ny passende lejlighed, hr. Arne Melchior tror vil komme i løbet af en måned eller to, men som ikke er her i dag?

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Det, hr. Thulesen Dahl siger her, er logisk regnet ud, men det er som bekendt ikke alt, der er logisk, som også er rigtigt.

Jeg kan godt analogisere to situationer, uden at de behøver at være ens i alle forhold. Hvis Jörg Haider havde siddet i regering, kunne der ikke være tale om at ophæve noget som helst, og med hensyn til hr. Waldheim kunne anstændige mennesker ikke hilse på ham på en høflig måde, og så kan man altså drage den slutning, hr. Thulesen Dahl forsøger at få mig til at drage, at så må det også vente, til hr. Haiders parti – Frihedspartiet, som de kalder sig, ligesom der er noget, der hedder Fremskridtspartiet og sådan noget, for man kan jo kalde sig mange ting – er udtrådt af regeringen. Jeg har imidlertid den opfattelse, at advarslen har gavnet så meget, at tiden skal bruges, når en passende lejlighed kommer, og når alle 14 lande er enige om at gøre det, vil det være gavnligt for sagen at trække restriktionerne tilbage.